

at min Klogskab er særdeles ringe i Forhold til det ærede Medlems. Men jeg skal ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt som min Opfattelse af det ærede Medlem; han er sikkert ganske vidende om, hvilke Følelser jeg nærer overfor ham, lad os ikke fordybe os deri, det er sikkert overflødigt.

Naar det ærede Medlem imidlertid ud fra dette Ordsprog, for at præcisere, hvad han mente med min Mangel paa Evne til overhovedet at blive klogere, gik over til at præcisere, at det var et Forsøg paa at genopfriske Krigslovgivningen, har han ganske Uret. Noget saadant er aldeles ikke tilsigtet. I øvrigt har jeg mellem mange bitre Erindringer fra Krigstiden paa det Omraade, der hed Maksimalpriser, dog ogsaa Erindringer, som slet ikke udelukkende er daarlige, om Priskontrollens Virkninger. Jeg har Erindring om, at der var Maksimalpriser, der slet ikke havde den Virkning, det ærede Medlem fremhævede, men som virkelig skaffede Befolkningen visse Varer til rimelig Pris, uanset hvad der i øvrigt foregik af Spekulation. At der f. Eks. i flere Aar blev solgt Støvler til Maksimalpris, uden at der skete enten det, at Støvlerne forsvandt fra Landet, eller at Priserne blev skruet op, eller at Varerne blev daarlige, det er en Kendsgerning, som i alt Fald jeg erindrer.

Det ærede Medlem talte ogsaa i denne Forbindelse om, at han forstod, at jeg ikke nærrede Frygt for en saadan Lovgivning, eftersom jeg ved en Lejlighed skulde have udtalt, at jeg godt kunde tænke mig et vist Erhverv styret fra den røde Bygning. Men jeg maa gentage, hvad jeg har sagt før, at jeg kendes ikke ved denne Udtalelse. Jeg vil dog gerne bede det ærede Medlem sige mig, hvilket Blads Referat det er, han bygger paa, naar han mener, at en saadan Udtalelse er fremsat.

Det ærede Medlem hævder den Opfattelse, at naar man fastsætter en Maksimalavance, forsvinder Varerne, og derefter kommer vi til Rationering o. s. v., alt det, som har været fremhævet saa stærkt som det farlige og som det, Befolkningen nødig vil have. Jeg tør jo ikke benægte, at der i Krigstiden var en saadan Tendens, jeg tør heller ikke benægte, at der kunde tænkes paa ny at opstaa Situationer, hvor den kapitalistiske Verden ikke vilde undse sig for at fjerne Varerne fra Markedet, naar der fastsattes en passende Avance; men jeg kan heller ikke se, at der saa var nogen Ulykke i, at man virkelig overfor saadanne overfor Samfundet fjendtlige

Skridt maatte skride til Foranstaltninger, sigtende til at sikre Befolkningen. Jeg forstaar ikke, at det samfundsmæssig set skulde være nogen Ulykke, om man nødtes til paa visse Omraader, hvor der fra den besiddende Overklasse øvedes en fjendtlig Handling overfor den mindre besiddende Del af Samfundet, at maatte skride til Foranstaltninger af den ene eller den anden Art. Jeg erkender, at det ser jeg ikke noget rædselvækkende i, selv om jeg aldeles ikke tror, at en Priskontrol som den her foreslaaede vil føre til de Resultater, som det ærede Medlem Hr. Kragh forestiller sig. Thi jeg kan ikke tro, at Handelsstanden skulde være interesseret i at ophøre med sin egen Virksomhed. Det var noget ganske andet under den Krigsperiode, hvor man, naar man var vant til at handle f. Eks. med Støvler og ikke mere havde Lyst til det, gav sig til at handle med Gullasch eller noget andet — der var ingen Mangel paa Muligheder. Men i en normal Tid som den, vi dog efterhaanden bevæger os ind i, vil jeg dog antage, at Handelsstanden fremdeles vil være interesseret i at opretholde sin egen Eksistens, og hvis der altsaa skete saadanne Handlinger, som det ærede Medlem forudsatte, at Varerne blev unddraget Markedet, naar der fastsattes en passende Avance for dem, saa vilde der utvivlsomt være en Andelsbevægelse klar til at rykke frem og skaffe Varer frem paa Markedet og i stigende Grad forsyne Befolkningen med de Varer, som den private Handel søgte at unddrage den af Hensyn til en fastsat rimelig Avance. Og ikke mindst venter jeg jo her, at den Bondestand, som har rejst Andelsbevægelsen igennem et Par Menneskealdre, i saa Fald vilde medvirke til, at denne gjorde sin Pligt og fremskaffede Befolkningen, hvad den burde have, hvis Handelsstanden skulde sætte sig i Hovedet at søge nødvendige Varer unddraget Samfundet.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa nogle Betragtninger over Valgagitation. Han citerede nogle Valgplakater, som han havde set — jeg har desværre aldrig set dem, men derfor kan de godt have været fremme et eller andet Sted —, og hvis der paa saadanne Valgplakater har staaet, at man skulde stemme Brødfordyrregimentet ned, synes jeg, det var en aldeles passende Inskription ved det Valg, som den Gang skulde overstaas, og det var ogsaa det, Vælgerne gjorde, de skaffede et Flertal af anden Art end det tidligere og banede dermed forhaabentlig Vej for en Lovgivning